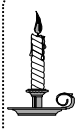

בס"ד י' ניסן ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 18:40
 צאת השבת - 19:32
 רבנו תם - 20:17
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשָׁלוֹשׁ - עלון מס' 1151
 @ יום רביעי סוף זמן "ברכת הלבנה" בשעה 20:46.
 @ יום שלישי בערב **בדיקת חמץ**
 @ יום רביעי סוף זמן אכילת חמץ = **10:08**
 @ יום רביעי סוף זמן ביעור החמץ = **11:25**

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפסידין: "ועדבה"
 (מלאכי ג')
 מר"ח ניסן עד יג'
 קוראים פרשת הנשיאים

פרשת צו שבת הגדול

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30
 סגולה טובה להשתתף

סגולות ובקשות לבילי הסדר

א. בספר 'בית אהרן' כתב: דבליל הסדר יכול האדם לבקש מהשי"ת ותקובל תפלתו. ורמז לזה "וכאן הבן שואל", שואל מאביו שבשמים הן ברוחניות והן בגשמיות.
 ב. סגולה שמירת האפיקומן: מובא בשם הקדמונים זצ"ל סגולה גדולה להשאיר חתיכה קטנה מהמצה של האפיקומן, אחרי שגמרו לאכול האפיקומן, ולהצניעו בביתו על כל ימות השנה. וזהו סגולה לשמירה, וכן סגולה לפרנסה. ובעל 'איבא דאברהם' הביא דאפיקומן הוא ג"כ סגולה לילדים. ורמז לזה מהפסוק "וצפונך תמלא בטנם". ואפיקומן נקרא 'צפון'.
 ג. בספר 'אוסרי לגפן' מהרה"צ חיים כהן זצ"ל המכונה 'החלבן' אכילת החרוץ סגולה לשידוך, ואם היא צלויה יאכלנה למחרת, ואכילת סגולה לבנים.
 ד. אכילת החרוץ סגולה לקנות דעת.
 ה. סגולה לברך הבנים: בספר 'ויגד משה' כותב לבילי פסח נכון לברך את הבנים, כי אז נתברך יעקב אבינו, והזמן מסוגל לזה.

מְעִינֵי הַפְּרִשָׁה:
 ← דינים נוספים בקורבן עולה ובקורבן מנחה.
 ← קורבן אהרון ובניו ביום משיחתם.
 ← דינים נוספים בקורבנות: חטאת, אשם ושלמים.
 ← הקדשתם של אהרון ובניו לכהונה.
 "זו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה על מקדה"
 בתורה כתוב "הוא", אבל קוראים "היא". מדוע יש כאן קרי וכתוב? אלא האדם אמנם מביא קרבן עולה, אבל שלא יחשוב שהקרבן הוא העולה. אלא "הוא" האדם, הוא - הוא העולה. אלא שהבהמה באה במקומו.

ו. "כִּי שְׁבַעַת יָמִים יִמְלֵא אֶת יַדְכֶם"
 "יִמְלֵא אֶת יַדְכֶם" סופי תיבות "אמת", רמז שההולך בדרך האמת אינו מפסיד, אלא אדרבה ידיו יהיו מלאים בהרחבה גדולה.
 ז. "ופשט את בגדיו ולבשו בגדים אחרים"
 מפרש רש"י, בגדים שבישל בהם קדירה לרבו, אל ימזוג בהם כוס לרבו. והמהרש"א מביא מכאן ראייה, שצריך אדם להחליף בגדיו לכבוד שבת לבגדים נאים ונקיים, כמו שהכהן היה מחליף את בגדיו בשעת העבודה, ולא השתמש באותם בגדים שהוציא בהם את הדשן, כן יש להחליף את הבגדים לשבת, ולא להשתמש באותם הבגדים שהלך בערב שבת בהכנות של שבת.
 ח. "מוצית האכיל במקום קדוש" (ו, ט)
 רמז למצות שאוכלים לבילי פסח, שיהיה במקום קדוש, דיינו שיקדש את הפה, שהוא מקום אכילת המצות. וזה גם מרומז במילה "פרעה" מלשון "פה רע", והתיקון לזה "פסח" "פה סח", לדבר רק דברים טובים וקדושים, שכל המרבה לספר בהם הרי זה משובח, וההיפך, מי שאינו מדבר בדברים טובים ח"ו, אינו משובח. (רמזים מהעלון של הרב גרשון שטיינברג זצ"ל)
 ט. "והרים את הדשן"
 הרואים עצמם כעפר ואפר והרי הם לפניו יתברך כדשן - הקב"ה ירומם אותם משפלותם.
 (רבי ישראל ממודז'ין)

פינת הניבים והפתגמים

מְדַקְדֵק עֵמוּ פְּחוּט הַשְּׁעָרָה =
 נוהג עמו בְּקִפְדָּנוּת מִפְּרִיָּת.
דוגמה: עובדי חֲבֵרַת הַנְּקִיּוֹן הַתְּפָטְרוּ בְּזָה אַחַר זֶה מִמְּקוֹם עֲבוֹדָתְכֶם, כִּיּוֹן שֶׁלְדַעְתֶּם, מְנַהֵל הַחֲבֵרָה דְקָדֵק עִמָּם פְּחוּט הַשְּׁעָרָה בְּכָךְ שֶׁנִּפְקַח מִשְׁכָּרְם הַזְּעוּם עַל כָּל אַחֲרוּ קָל.
מקור: הקדוש-ברוך-הוא מְדַקְדֵק עִם סְבִיבֵי פְּחוּט הַשְּׁעָרָה [בְּמִזְמוֹת קַכָּא]. (גיבונכו)

הסירו מכתוב מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"הידוּשׁ": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

בדיקת חמץ וליל הסדר

א. הנהגה ממשוה חמץ בפסח, מן השמים מסייעים בידו שלא יחטא כל השנה, ולכן קודם ליל י"ד בניסן נוהגים לנקות את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם משהו חמץ. וכן את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואינו צריך לבדוקם לאור הנר בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא שעשים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 54 גרם החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לאכול פת או עוגה פחות מ- 54 גרם, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, או תה או קפה.

ג. אסור להתחיל במלאכה חצי שעה קודם זמן הבדיקה, ואסור להתחיל ללמוד מזמן הבדיקה, אבל אם התחיל ללמוד לפני זמן הבדיקה, אין צריך להפסיק.

ד. אחר הבדיקה יבטל את החמץ ויפקירנו, ויאמר: "כל חמירא דאינא ברשותי דלא חזיניה ודלא ביערתיה וכו'", (בלשון הקודש: "כל חמץ ושאר שישנו ברשותי שלא ראיתיו ושלא בערתיו יתבטל ויהיה כפר הארץ").

ה. מוזגים כוס ראשון, וצריך לשטוף הכוסות ולהדיח כדן כוס של ברכה, ובין כוס לכוס אין צריך שטיפה ומי"מ לפי הסוד טוב שיהיה לו כלי מלא מים סמוך לשולחנו כדי לשטוף ולהדיח הכוסות, ובין כוס לכוס.

ב. ברכת שהחיינו יכוון לפטור המצה והמרור וההגדה. ברכת הגפן יכוון על כוס שני ובכוס ברכת המזון שהוא כוס שלישי יכוון על כוס רביעי. וצריך לשתות בהיסבה על צד שמאל 4 כוסות.

ג. נשים חייבות בארבע כוסות ובכל המצוות הנהוגות באותו לילה. משום שאף הן היו באותו הנס.

ד. תינוקות שהגיעו לחינוך (גילאי 5-6) מצווה ליתן לכל אחד כוסו לפניו כדי שישאלו מה נשתנה שאנו מקבלים כל אחד כוס בפני עצמו.

ה. ראוי להזהר שלא לשתות יין בין כוס ראשון לכוס שני כדי שלא ישתכר וימנע מלעשות הסדר. אבל שאר משקים שלא משכרים מותר לשתות.

ו. נוטל ידיו כהלכה בכלי ואינו מברך על נטילת ידים.

ז. כלל ראשון פה סגור.

ח. יקפיד לא לדבר דברים בטלים במהלך הסדר.

ט. יקח פחות מ- 20 גרם כרפס - טובלו בחומץ או מי מלח או מיץ לימון שרובו מים, יקפיד שהטיבול יהיה קודם לברכה כדי שלא יהיה הפסק בין הברכה לאכילה.

י. יקח המצה האמצעית ויבצענה לשניים ויניח את החלק הקטן בין שתי המצות השלימות ואת החלק הגדול יצניענו לאפיקומן. ויש נוהגים על פי הסוד לבצוע החלק הגדול בצורת ו' והחלק הקטן בצורת ד'.

יא. יגביה הקערה שיש בה המצות. ויאמר "הא לחמא עניא", וצריך להסביר לנשים את פירוש הא לחמא עניא. כשמגיע ל-"מצה זו" יגביה המצה הפרושה כדי להראותה למסובין, וכן כשמגיע ל-"מרור זה" יגביה החסה, אבל כשאומר "פסח זה" לא יגביה הזרוע, וכשיגיע ל-"ליפכך" מגביה כל אחד את כוסו בידו עד שמברך גאל ישראל. שותה כוס שניה בהסיבה על צד שמאל.

יב. יטול ידיו כהלכה ויברך על נטילת ידיים.

יג. מוציא מצה - יקח שתי המצות השלימות עם המצה הפרושה ביניהם ויברך המוציא, ויניח המצה התחתונה על השולחן ובוצע מהשלמה ומן הפרושה כזית מכל אחד ויטבלם במלח. ויאכלם בהסיבה שתי כזיתות טוב לאכול

תוך 4 דקות לכל כזית, ובדיעבד עד שבע דקות וחצי לכל כזית, וכן יאכלו המסובים 2 כזיתות ואם קשה להם די בכזית אחת.

מרור - יקח כזית מרור וישקענו בחרוסת ולא ישנהו בתוכו וינער החרוסת מעליו, ויברך על אכילת מרור, ויאכלנו בלא הסיבה, ולא יברך אלא לאחר הטיבול בחרוסת ויכוין לקיים מצות אכילת מרור מדרבנן ויפטור בברכה אכילת מרור של כורך, ולכן לא ידבר בין אכילת מרור לכורך.

כורך - יקח כזית מצה מהמצה השלישית וכורכה עם כזית מרור וטובלה בחרוסת ואומר זכר למקדש ואוכלך יחד בהסיבה.

שולחן ערוך - יאכל סעודתו בשמחה ובטוב לב, ויזהר שלא יאכל הרבה עד שיהיה שבע לגמרי שהרי צריך להשאיר מקום בשביל אכילת האפיקומן שיאכלו בתיאבון, שאם אכלו אכילה נסה לא יצא ידי חובתו.

צפון - אפיקומן פירושו- אפיקו - הוציאו - מן - מיני מתיקה, דהיינו פונים לבני הבית שאם רוצים לאכול מיני מתיקה יאכלו עכשיו קודם אכילת המצה שאין מפטירין לאחר הפסח אפיקומן.

יאכלו כזית מהמצה השמורה שהניחו לאפיקומן זכר לקורבן פסח הנאכל על השובע, ויש מחמירין לאכול שתי כזיתות אחד זכר לקרבן פסח ואחד זכר למצה הנאכלת עימו. ויאכל בהיסבה ויהיה זהיר לאוכלו קודם חצות.

אחר האפיקומן אין לאכול שום דבר אפילו פירות כדי שישאר טעם האפיקומן בפה, ולענין שתיה מותר, תה וקפה.

ברך - יטול ידיו למים אחרונים, ואחר כך מוזגים לו כוס שלישי ומברך עליו ברכת המזון ובורא פרי הגפן ושותהו בהיסבה ולא ישתה יין בינו לכוס רביעי, ומצוה לחזר אחר זימון, צריך לאחוז הכוס בידו בזמן ברכת המזון.

הלל - מוזגים כוס רביעי ואומר "לא לנו" וגומר עליו אמירת ההלל.

נרצה - חייב אדם לעסוק בהלכות הפסח ולספר בניסים ונפלאות שעשה הקב"ה לאבותינו.

חרוסת פרסית

כל פעם שמתקרב חג הפסח, אנחנו נזכרים בחרוסת הטעימה שמורחים על המצה או על החסה. חרוסת של חג פסח מכילה מרכיבים בריאים במיוחד - אגוזים, שקדים, פירות יבשים, רימונים ועוד. עקב כך, החרוסת מכילה כמות גבוהה יחסית של קלוריות, אולם מאידך מכילה הרבה מאוד ויטמינים ומינרלים חיוניים וכן חומצות שומן חיוניות (ובכך מקלים על הטמעת הסוכר בגוף) וחלבון איכותי, מעבר למינרלים שונים כמו סידן ומגנזיום. וויטמין C ובטא קרוטן וברזל.

גנב צדיק, היתכן?

היה זה בשעת בוקר לא מוקדמת, בחצר אחד מבתי הספר באזור השרון. מנהל בית הספר, יהודי יקר המשקיע מירב ומיטב כישוריו ויכולותיו בתלמידות בית הספר שבהנהלתו, שהה באותה עת בחצר המוסד. לפתע, שם לבו לעובדה כי אדם מבוגר מגיע לבית הספר, מביא עמו ילדה צעירה, שאיחרה ללימודים.

נורה אדומה נדלקה במוחו, אם אינו טועה – אין זו הפעם הראשונה שהתלמידה הזו מאחרת להגיע עוד רגע קט של הרהור חולף, והוא נזכר כי המורה כבר דיווחה לו שיש בעיה עם התלמידה הזו, ומשהו בעניינה לוט בערפל. ברגע הבא, נזכר שמוזה תקופה אין הוריה משלמים שכר לימוד במועד, ורק מדי פעם מגיע הסבא לבית הספר, ומשלם במזומן כמה שקלים להקטנת החוב... דבר כזה, אינו יכול להישאר בגדר צירוף מקרים, לפחות לא אצל מנהל כה מסור ואחראי. רצף התמיהות הוביל אותו להמתין ליהודי המבוגר בחצר, עד אשר ישוב מהכנסת התלמידה לכיתה. כשיצא, ביקש המנהל לשוחח עמו ביחידות, וקרא לו לחדרו.

הוא מזג לו כוס שתייה קרה, והחל לשוחח עמו, דולה פרטים על התלמידה והרקע המשפחתי שלה. התברר, כי התלמידה הזו היא נכדתו המתגוררת אצלו בנסיבות כאובות, הילדה מגיעה מרקע משפחתי מורכב, והסבא מתקשה בהתמודדות עם גידולה. בין הדברים, בירר המנהל בעדינות על מקור פרנסתו של הסבא, המתחזק את משפחתו ומשפחת בתו. בתחילה התחמק הסבא מלגלות את מקור פרנסתו, אך ככל שהמנהל המשיך לשאול ולברר ולחקור – החל נע באי נוחות בכסאו, ומחוויר ומסמיק חליפות. לבסוף, נשבר וסיפר מהיכן פרנסתו, לא לפני שהמנהל הבטיחו כי לא יגלה את הדבר לאיש...

"האמת היא", לחש הסב בקול שקט, "שלנוכח מצוקתי הכספית החמורה, אני מתפרנס ממקצוע עתיק, אני פשוט גנב!"

עיני המנהל יצאו מחוריהן, הוא ידע שיש כאן 'סיפור', אבל לא שיער את גודלו... הוא נותר לשבת מופתע והמום, והסב הגנב הסביר ברוב חוצפתו: "תראה, אני לא גנב שמפחיד את האנשים, ההיפך. אני מברר על אדם שלא נמצא בבית, אם לרגל שמחה, אם לרגל חופשה, ואם מכל סיבה אחרת. כשהבית ריק – אני פורץ בזריזות, מרוקן ארנק או שניים, מוסיף שניים שלושה תכשיטים, ובורח..."

התיאור המפורט, לא רק שלא הרגיע את המנהל, אלא גרם להעצמת סערת רוחו. הוא הוסיף לשבת מרותק, כשעיניו כשני מבועי תמיהה בלתי נגמרים... הגנב הוסיף ותיאר עד כמה – למרות מעשיו הנפשעים – הוא מקפיד להשאיר את הבית מסודר, הוא אף פעם לא מבהיל את האנשים, ובדרך כלל – גם לא גונב הכל ומשאיר בבית משהו עבור קניית ליום המחר... "זה לא שאני גונב להנאתי", הסביר בפשטות, "אני גונב לפרנסתי!"

הצטדק הגנב בטפשותו...

המנהל לא ידע את נפשו לנוכח המידע החדש, וישב כמאובן. כשראה הגנב כי כך פני הדברים, הוסיף וסיפר מהווי עבודתו: "תראה, אני באמת לא גנב כזה אכזר... הנה, רק אתמול פרצתי לאיזה בית, חיפשתי בכל חור והגעתי לכל מחבוא, ולא מצאתי דבר. פתחתי את המקרר, וכשגיליתי שהוא ריק" – המשיך הגנב ובעיניו נצנצה דמעת התרגשות, "הוצאתי מכיסי 200 שקל, והנחתי להם על השולחן, שיהיה להם למחיה!"

סיים הגנב, ומחה דמעה סוררת... "אז אתה לא גנב!" – אורו עיני המנהל והוא קם ולחץ את ידו של הסב בחוס, "אתה פשוט צדיק!" "לא צדיק ולא נעליים", גיחך הסב הגנב בהלצה, "אני גנב, וכנראה גם רשע לא קטן. בבית הזה פשוט נכמרו רחמי!"

"ההיפך הוא הנכון" – קבע המנהל ברורות, "אתה צדיק, בבית הזה התגלתה נפשך האמתית, באותם רגעים התגלה הלב היהודי הפועם בך! רק שבצר לך בחרת אפיק פרנסה מצחין ונורא כמו גניבה... אז מעשי הגניבה שלך חמורים ונוראיים, אך בעצם – הלב היהודי שלך פועם ועוצמתי, ומדי פעם הוא פורץ וחושף מי אתה באמת!" – שב המנהל וקבע, ונפרד מהסב-הגנב-הצדיק בלחיצת יד חמה...

חלפו עברו כמה שבועות, ושוב נפגשו הסב והמנהל בחצר בית הספר בשעת בוקר מאוחרת.

"לא יפה מצדך" – צחק הסב באוזני המנהל, "גנבת לי את הפרנסה, קלקלת לי את היכולת להתפרנס... מאז שגילית לי מי אני באמת, אינני מסוגל לגנוב! אני רוצה לצאת למלאכת הגניבות, חסר לי כסף, הגעתי כבר לעוני מחפיר, אבל כל פעם שב ומתעורר בי אותו רגש יהודי, ומחזיר אותי הביתה חסר כל..."

המנהל שמח והתרגש על השינוי המתחולל, והציע עזרה לסייע בפרנסת הסב, בדרכים כשרות וחיוביות. הוא דאג לו לפרנסה קבועה וטובה, ולאט לאט – העלה את הסב ואת המשפחה כולה על דרך המלך, בלי להתפרנס מגניבות ופשעים וכיוצא בהם...

סיפור זה, מאיר את אותה נקודת יהלום, החבויה בעומק לבו של כל איש ישראל, ויהא זה הגנב הנאלח ביותר, גם בו יש ניצוץ יהודי, והוא לא כבוי אלא רק חבוי. כמה כדאי לקלף שכבות של רוע ופשע שעוטפים את הנשמה היהודית, ולחשוף את אור היקרות הזך והמאיר שלה.

הבה נעשה הכל, כדי לגלות את אותה נקודה פנימית חבויה ונסתרת. 'כופין אותו' – במילה טובה, בחיזוק מעודד, בטפיחה איתנה על השכם – עד שכל אחד מאתנו ואנו בעצמנו נאמר 'רוצה אני'. נכה על השכבות שהצטברו על ליבנו, ננקה את הניסיונות ובלבולי היצר העוטפים אותנו, נזדכך מכל ההתמודדויות העוברות עלינו, עד שתיחשף הקריאה הבושרת ממעמקי ליבנו: "לעשות רצונך אלווקי חפצתי!" (דרשו)

"שבת הגדול"

לכאורה היינו צריכים לאמר "שבת הגדולה", שכן המילה שבת - נקבה. אלא:

א. זכר **לנס הגדול** שהיה ביום י' בניסן, ביום זה לקחו שה - טלה, הנחשב לסמל של אלוהי מצרים וקשרוהו לכרעי המיטה לשמירה עד יום י"ד בניסן, ושחרוהו. וכל זה לעיני המצריים ואין הם יכולים לעשות מאומה ולא הרעו לבני ישראל.

ב. במילה "שבת הגדול" טמון הרמז לשנה שיצאו ממצרים: שנת ביתמח = 2448 לבריאת העולם. וכך זוכרים: ש = שבת. ב = 2000 ת = 400 הגדול = 48, וביחד = 2448.

ג. קוראים הפטרה בספר מלאכי ג', שם נאמר בפסוק: "הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא". שהיום הגדול המצוין כאן, **הינו יום הגאולה האחרונה**. שבניסן נגאלו ובניסן תתדין להגאל. **ד.** היות שענייני הפסח, דיניו וחוקיו מרובים, יש להסביר וללמד את הקהל לשמור ולהזהר בכל מצוות החג. לכן נהגו שהרב נותן **דרשה גדולה** יותר בשבת שלפני הפסח.

**"בניד כשתילי זתים" - חינוך
"והגדת לבנך ביום ההוא לאמור"**

יחודיות מתוך אחדות: הקב"ה ברא את האנשים שונים, כנאמר: "כנגד ארבעה בני דברה תורה: אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שינוי יודע לשאול". לכל אחד נקודות אור ומקור גאווה. עלינו לאתר את הטוב שבכל אדם. כאשר נכבד כל אחד בהתאם ליכולתו, להשקפתו, לראייתו ולכישוריו, ניצור עם מאוחד.

שיתופיות ועבודת צוות: ניתן להגיע להצלחה מירבית רק בעשייה משותפת. כך בפסח, חג בו אנו עדים לעמל של כל המשפחה בהכנות המרובות לקראת החג, כולם מכשירים את הבית ושותפים בניקיון, בקניות ועמל. כל אחד חש כי הוא חלק מהמשפחה וכי יש לו מינה לקראת הסדר ובמהלכו.

הבנת הנקרא: הבסיס החשוב ביותר בלמידה הוא הבנת הטקסט. בהגדה של פסח יש שפע של מושגים הנלמדים במהלך הסדר, ראשי תיבות, משפטי מפתח.

חשבון בסיסי: שימוש רב במספרים אנו מוצאים בהגדה של פסח: 4 קושיות, 4 בנים, 4 כוסות, 4 לשונות גאולה, 10 מכות, 1 מי יודע ועד 13 מי יודע. ולכן ליל הסדר המאורגן והפוכים הם את חג הפסח לחג החינוך.

כל הישועות והברכות כליסיים וטובה בכורי שתרמו לטעוה הרביעית בלויין שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת טובה בט דברה לרפואת אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן ולהצלחת כל ילדיהם

סיום מסכת יתקיים בביה"כ "אוהל מועד" ביום רביעי תפילה ב"נץ" חוללת התפילה 06:00 יוגש כיבוד עשיר לעיני אסתר מוסאי בת מרדכי ז"ל

כל הישועות והברכות לידו וציינה שער היינו שתרמו לטעוה הרביעית בלויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה שירוו נחת מכל יוצאי צליעהם. והצלחתו לכל ילדיהם ולנכדיהם לרפואת מלכה בת שרה ולרפואת דורות בת יהודית

עשרים ושלוש שנים משדרים את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאות 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מזל טוב ואיחולים לבניי אביעזר ועדנה דוידי אישיק ובשומת כהן לנישואי שי-בנישה עם עמיה יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיר את מסורת הבית המפואר. ועני הנפן בעני הנפן דגן נאה ומתקבל" ויזכו לזרע קודש בר-קיימא

מקסיים ורינה יפה הקב"ה ישלח להם רפואה שלימה. חפץ ה' בידם יצלח, יראת ה' היא אוצרם ועליהם יצץ נורם. ה' יאריך ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים והצלחה לכל ילדיהם. לעיני חנה בת רחמים ז"ל לרעות ולידי

הנהלת העלון "אברהם יגל" וכל הצוות מאחלים לכל בית ישראל, לכוחות הביטחון ולאחינו שבתפוצות חג כשר ושמח ונעימות מתוך רביות טובות שלום ושלווה. וברכה והצלחה ורפואה שלימה לכל מזכי הרבים המסייעים לארגון

"הציו לכם והציו לה" כולל "היכל יצחק" בבית המדרש "אור דרך" מוזמן את הציבור לשיעורי תורה יום ששי טז' ניסן (א' חוה"מ פסח) 10:00 - הרב אופיר מדמון. 11:00 - הרב שמעון סיגאווי. 12:00 - הרב שלום לסקר. 13:00 - תפילת מנחה. השיעורים לעיני הצדקת גולשן נסימי בת אברהם ז"ל

לעיני הצנועה והענוה יצחק חיים לארי בן יעקב ז"ל יג' ניסן פקידת שנתו

לעיני הצנועה והענוה חנה ישראלית בת רחמים ובני ז"ל יז' ניסן פקידת שנתה

למשפחת פוד הענוה עלון "אברהם יגל" בשפתך בצערכם בפטירת הצנועה והענוה ר' אפרים כור בן מרים ויוסף ז"ל נפטר ב' ניסן תשפ"ג נשגד הנחפזמינו לכל תפוחיהם. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

רפואה שלימה וכליסיים בועידה בת אסתר הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה לרניב אבריה ושסי"ה גדיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים בכללם - :

מרדכי מוסאי בן אסתר ז"ל שלמה יום-טוב בן טאוט ז"ל יצחק סגב בן אסתר ז"ל רבקה מורנו בת שרה ז"ל רות-אפרת ז"ל בת גילה שתחיה אסתייה כוכבה נמו בת מרים ושמואל ז"ל פריחה גולמן בת רבקה ז"ל

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף זעורו בן דינה ז"ל מאיר רובין בן ברכושה ז"ל דניאל אזולאי בן רינה ז"ל אפרים פור בן מרים ויוסף ז"ל רחל עמרני בת זולכה ז"ל פריחה אסדגי בת סולטנה ז"ל

אברהם-יגל בן רעות היינו יוסף אהרונ בן ביבי היינו יעקב נאמן בן חאנוס היינו שלום-אבשלום רפאל בן חיים ושודאי היינו שרה-ביבי לארי בת רבקה מנבי"ת חנה דוידת בת שרה מנבי"ת דינה מוסאי בת חנה מנבי"ת דליה נסימי בת גולג'יה מנבי"ת בהטרי אראבן בת נוצר מנבי"ת דינה לזרני בת סולטנה מנבי"ת

שלמה לארי בן מרים היינו אברהם נאמן בן מרים היינו ישראל פרג'י רפאל בן מרים היינו שבת מוסאי בן נהיית היינו יאיר חיים בן דליה וסביח היינו אסתר אהרונ בת גוהר מנבי"ת נהיית ישראל בת שרה מנבי"ת ירחן-רחל בת ג'יראן מנבי"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנבי"ת לידה רחני בת מרי מנבי"ת